נספח ב'

16/06/2014 09:02 026556981 PAGE 01

בית המשפט המחוזי תל-אביב
נתקבל
26 -11- 2018
(400)
חתימת המקבל

תקנות תובענות ייצוגיות, תש"ע-2010
טופס 3
(תקנה 19)

הודעה למנהל בתי המשפט[1]

לכבוד
מנהל בתי המשפט

הנדון: הודעה לפי חוק תובענות ייצוגיות

מספר תיק:
בבית משפט:
שמות הצדדים: 1. באמצעות ב"כ
2. באמצעות ב"כ
3. באמצעות ב"כ
נגד
באמצעות ב"כ
פרטי המודיע:
שם:
כתובת:
תפקיד בהליך: ☐ תובע ☐ נתבע ☐ ב"כ תובע ☐ ב"כ נתבע ☐ חבר קבוצה ☐ אחר
זאת הודעה על:

☒ הגשת בקשה לאישור לפי סעיף 6(א) לחוק; הגדרת הקבוצה לפי הבקשה: ; מועד הגשת הבקשה: ; שאלות של עובדה או משפט המשותפות לקבוצה לפי הבקשה: ; תמצית הבקשה לאישור ותובענה: ; הסעד המבוקש: ; הסכום או השווי המשוערים של תביעותיהם של כל הנמנים עם הקבוצה: [סה"כ 20 מילים];

☐ החלטת בית משפט להתיר צירוף של אדם לקבוצה לפי סעיף 10(ב) לחוק;

☐ החלטה בית משפט בדבר אישור תובענה ייצוגית או בדבר דחייה של בקשה לאישור לפי סעיף 14: הגדרת הקבוצה לפי סעיף 14(א)(1): ; עילות התובענה והשאלות של עובדה או משפט המשותפות לקבוצה לפי סעיף 14(א)(3): ; הסעדים הנתבעים: [סה"כ 20 מילים];

☐ החלטת בית המשפט ולפיה ניתן להגיש בקשה למינוי תובע מייצג או בא כוח מייצג במקום תובע מייצג או בא כוח מייצג לפי סעיף 16(ד)(1) לחוק;

☐ לא הוגשה לבית המשפט, בתוך התקופה שקבע, בקשה למינוי תובע מייצג או בא כוח מייצג במקום כל התובעים המייצגים או כל באי הכוח המייצגים בתובענה ייצוגית אשר בית המשפט אישר את הסתלקותם או מצא שנבצר מהם להמשיך בתפקידם לפי סעיף 16(ד)(2) לחוק;

☐ הגשת בקשה לאישור הסדר פשרה לפי סעיף 18(ג) לחוק;

☐ החלטת בית משפט בכל הנוגע להסדר פשרה לפי סעיף 19 לחוק;

☒ אחר:

להודעה זו מצורפים המסמכים האלה:
1.
2.

[1] פורסם קו"ת תש"ע מס' 6915 מיום 29.7.2010 עמ' 1442.

א'

בבית המשפט המחוזי
<u>תל אביב</u>

ת.א. _____

בעניין: **גיל פלדמן ת.ז. 032562100**

באמצעות ב"כ עו"ד אלי שמעוני
רחוב מדינת היהודים 89, ת.ד. 4070, הרצליה 4676672
טל: 09-8669556 ; פקס: 09-8664476

(להלן: **"התובע"**)

-נגד-

ובעניין: **עוף והודו ברקת-חנות המפעל בע"מ ח.פ. 513376491**
צפריה 17, צפריה, 6093200
(אצל: בכורי השדה צפון 1994 ג.ד. בע"מ).

(להלן: **"הנתבעת"**)

נושא התביעה: נזיקית, כספית.

סכום תביעה אישית: 8.69 ₪.

<u>כתב תביעה</u>

התובע מתכבד בזאת להגיש לבית המשפט הנכבד, תביעתו כנגד הנתבעת בגין נזקים ממוניים ונזקים שאינם ממוניים.

<u>פתח דבר</u>

1. תמצית תובענה זו, עניינה בהפרה בוטה של הוראות הדין כאשר הנתבעת מוכרת מוצרי בשר/עוף ואחרים, במשקל, ארוזים מראש ו/או הנארזים במקום, ללא הפחתת משקל האריזה מהמשקל הכולל תוך הטעיית הצרכן.

2. התובע רכש מספר פעמים, בזמנים שונים, במספר סניפי הנתבעת, מוצרים שונים שהנתבעת משווקת, כאשר פעם אחר פעם, החשיבה הנתבעת את משקל אריזת המוצרים בתמחור הכולל של המוצר. כך שעלות משקל האריזה, משתקללת כעלות משקלו של המוצר בתוכה.

3. המקרה שבפנינו מעלה תהיות מדאיגות לגבי התנהגותה של הנתבעת כלפי לקוחותיה. הצרכן, אינו יודע כי מוליכים אותו שולל וכי הוא משלם את המחיר העודף. שיני הגנת

הצרכן באו להגן על הצרכנים, עקב חוסר שוויון כלכלי ומקצועי. ומקרה זה, הינו מקרה קלאסי בו בתי המשפט נדרשים לקיים מטרתו של החוק:

> **"דיני הגנת הצרכן מבוססים על מספר הצדקות, שהעיקרית בהן היא חוסר שוויון כלכלי ומקצועי של הצרכן – נחיתות מעשית, בלשון פשוטה – למול העוסק. חוסר שוויון זה נובע ממורכבות השוק המודרני, בו בולטים פערי המידע בין הצרכן לבין העוסקים, והעדר מומחיותו של הצרכן. במצב זה, זקוק הצרכן להגנה מיוחדת שתאזן את חוסר השוויון האמור".**
>
> (ע"א 7187/12 **עו"ד צמח נ' אל על נתיבי אויר לישראל** (להלן "**פס"ד צמח**").

4. כך למשל, בעוד שעוסקים אחרים, דואגים לקזז (בשיטות שונות) את משקל האריזה בחישוב עלות המוצר (הן כאשר אורזים מראש והן כאשר אורזים במקום), הרי שהנתבעת, אינה מקיימת את הוראות הדין ואינה שוקלת מוצריה ללא משקל האריזה כנדרש בדין. כתוצאה מכך מטעה הנתבעת את ציבור הצרכנים ועושה עושר על חשבונם.

5. מהצילומים המצורפים לבקשת האישור דנן, ניתן לראות בבירור, מספר פעמים, ובמוצרים שונים, כי הנתבעת אינה שוקלת מוצריה כנדרש בחוק, וזאת בלשון המעטה. ודוק, הנתבעת, רשת מרכולים גדולה (המוגדרת כקמעונאי גדול לפי **חוק קידום התחרות בענף המזון, תשע"ד-2014**, להלן: "**קמעונאי גדול**"), בעלת 13 סניפים לפחות (עפ"י אתר הנתבעת), המשווקת מוצרי בשר, עופות ואחרים במשקל (להלן: "**סופר ברקת**"), משווקת את מוצריה, באופן שיטתי מזה תקופה ממושכת, תוך חישוב משקל האריזה בניגוד גמור לנדרש בדין.

6. הנתבעת מודעת היטב לחובותיה כאמור, אך בחרה להפר חובותיה אלו על מנת להגדיל את היקף רווחיה ולחסוך במשאביה, תוך זלזול חמור בקהל הצרכנים ועשיית עושר על חשבונם.

7. אלו הפרות מרובות של הוראות הדין, אשר מחייבת התערבותו של בית המשפט הנכבד לאור התנהלותה זו של הנתבעת.

<u>פרטי הצדדים</u>

8. **התובע**, הנו אזרח ותושב ישראל, אשר רכש במספר סניפי הנתבעת, מספר פעמים, מוצרי בשר ועוף שונים, במשקל.

9. **הנתבעת**, רשת המרכולים "סופר ברקת", הנחשבת קמעונאי גדול (עפ"י **חוק קידום התחרות בענף המזון, התשע"ד-2014**), מופעלת ע"י חברת עוף והודו ברקת-חנות המפעל בע"מ (להלן: "**החברה**" ו/או "**סופר ברקת**"). סופר ברקת הנה חברה פרטית, המשווקת מגוון רחב של מוצרי צריכה, לכל הפחות ב- 13 סניפים בעיקר במרכז הארץ (ובתוכם, בתל אביב, רמת השרון, חולון, יהוד, גבעת שמואל, ראשל"צ, נס ציונה, יהוד ולוד). בסניפים

אלו, הנתבעת משווקת מוצרי בשר ועופות במגוון רחב (ארוזים מראש ובמשקל - שאינם ארוזים מראש. מתוך אתר האינטרנט של הנתבעת:

"בסניפי הרשת תוכלו למצוא מבחר עצום של מוצרים החל ממוצרי מזון מכל הסוגים, באיכות ובטריות ללא פשרות, ועד לחומרי ניקוי ומוצרים נוספים. החזון שלנו בברקת הוא למכור מוצרים במחירים הוגנים וזולים לכל קהלי היעד תוך כדי פיתוח מערכת יחסים ארוכת טווח עם הלקוחות שלנו שמתבססת על חווית קנייה אופטימלית".

חלק ממוצרי החברה אינם ארוזים מראש ונמכרים במשקל, וחלק ממוצרי החברה ארוז מראש.

לנתבעת, כפי הנראה, איתנות פיננסית, ומחזורי הכנסות גבוהים ביותר.

מצ"ב תמצית רשם החברות של הנתבעת, מסומן <u>נספח ב'</u>.

<u>המסכת העובדתית</u>

10. הנתבעת המשווקת/אורזת/מייצרת ומציגה למכירה מוצרי מזון בתחום הבשר, רבים ומגוונים, ארוזים מראש ושאינם ארוזים מראש. הנתבעת, כאמור, משווקת מוצריה, לכל הפחות, ב- 13 סניפים ברחבי הארץ. בסניפים אלו, הנתבעת משווקת מוצרי בשר ועופות במגוון רחב (ארוזים מראש ובמשקל - שאינם ארוזים מראש).

11. **<u>הנתבעת אינה נוהגת, באופן שיטתי, לשקול את מוצריה "נטו" כמתחייב בדין, אלא שוקלת מוצריה לממכר, יחד עם אריזת המוצרים, בין אם כמוצר ארוז מראש, ובין אם כמוצר הנשקל ונארז במקום אל מול הלקוח.</u>**

12. נראה כי הנתבעת בחרה לעשות כך במתכוון, על מנת להגדיל רווחיה ולמנוע ולהסתיר מקהל לקוחותיה כי מוצריה נשקלים יחד עם אריזתם, ומחיריהם מחושבים כאשר משקל האריזה נכלל.

13. התובע נוהג לרכוש מדי פעם בפעם מוצרי בשר שונים, לצריכתו האישית. ביום ה- 26.9.2018, רכש התובע 0.505 קילו בשר מסוג שניצל עוף פרוס בעלות **<u>בסך של 20.05 ₪</u>** (חשבונית מס' 15564) בחנות הנתבעת **<u>ברחוב חיים לנדאו בחולון</u>**. התובע ראה, כי הקצב שוקל את הבשר שנרכש יחד עם האריזה, ועל בסיס שקילה זו, מחשב את משקל המוצר וכך את התשלום. כך שמחיר האריזה מחושב לפי 39.90 ₪ לקילו (כפי שמחושב מחיר השניצל).

מצ"ב צילום חשבונית הרכישה בסניף בחולון, מיום 26.9.2018, מסומנת <u>כנספח ג'</u>.

14. התובע החליט לבדוק העניין, ושקל את המוצר יחד עם האריזה, ועמד על ההבדלים במשקל הבשר ללא האריזה. בבדיקה זו, התברר לתובע כי האריזה שוקלת כ- 28 גרם. כך שהנתבעת חייבה את התובע **<u>בסכום של 1.12 ₪</u>** יותר ממה שנדרש ברכישה זו.

מצ"ב צילומי שקילה של המוצר והאריזה, מתוך סרטון הווידאו שצילם התובע, עת ביצע בדיקת השקילה ומסומן כנספח ד'. סרטון הווידאו יוגש, ככל שנדרש.

15. לתובע, נראה מוזר כי הקצב בחנות הנתבעת בחולון, שוקל את אריזת המוצר יחד עם מוצרי הבשר אותם הזמין, ובכך מעלה את משקל המוצר שלא כדין. לכן, עוד באותו היום, ניגש התובע לבדוק האם מדובר בשיטה, ויצא אל חנות הנתבעת **ברחוב אליפלט בתל אביב** לרכוש מוצרי בשר. בחנות זו, רכש התובע 0.33 קילו סינטה בקר טרי, **בסך של 32.97 ₪** (חשבונית מס' 305824). התובע ראה שוב, כי הקצב שוקל את הבשר שנרכש יחד עם האריזה, ועל בסיס שקילה זו, מחשב את משקל המוצר וכך את התשלום. כך שמחיר האריזה מחושב לפי 99.9 ₪ לקילו (כפי שמחושב סוג הבשר שרכש התובע).

מצ"ב צילום חשבונית הרכישה בסניף ברחוב אליפלט בתל אביב, מיום 26.9.2018, מסומנת כנספח ה'.

16. לאחר מכן, התובע שקל המוצר יחד עם האריזה, תוך שעמד על ההבדלים במשקל הבשר ללא האריזה. בבדיקה זו, התברר לתובע כי אריזת הבשר שנרכש, שוקלת כ- 10 גרם, כך שהנתבעת חייבה את התובע **בסכום של 0.99 ₪** יותר ממה שנדרש ברכישה זו.

מצ"ב צילומי שקילה של המוצרים ואריזותיהם, מתוך סרטון הווידאו שצילם התובע, עת ביצע בדיקת השקילה ומסומן כנספח ו'. סרטון הווידאו יוגש, ככל שנדרש.

17. לאחר שנדהם התובע מפעולותיה של הנתבעת, בשני סניפים שונים, החליט לבצע רכישה נוספת, באותו היום, בסניף שלישי של הנתבעת, **ברחוב קיבוץ גלויות בתל אביב**, ולראות האם מדובר בשיטה קלוקלת. בחנות זו רכש התובע 1.015 קילו של סטייק פרגית **בסך של 53.69 ₪** (חשבונית מס' 316690). התובע ראה, שוב, כי הקצב שוקל את הבשר שנרכש יחד עם האריזה, ועל בסיס שקילה זו, מחשב את משקל המוצר וכך את התשלום. כך שמחיר האריזה מחושב לפי 52.90 ₪ לקילו (כפי שמחושב סוג הבשר שרכש התובע).

מצ"ב חשבונית הרכישה בסניף ברחוב קיבוץ גלויות בתל אביב, מיום 26.9.2018, מסומנת כנספח ז'.

18. התובע שקל בביתו המוצר יחד עם האריזה, ועמד שוב על ההבדלים במשקל הבשר ללא האריזה. בבדיקה זו, התברר לתובע כי האריזה של סטייק הפרגית, שוקלת כ- 13 גרם, כך שהנתבעת חייבה את התובע **בסכום של 0.96 ₪** יותר ממה שנדרש ברכישה.

מצ"ב צילומי שקילה של המוצרים ואריזותיהם, מתוך סרטון הווידאו שצילם התובע, עת ביצע בדיקת השקילה ומסומן כנספח ח'. סרטון הווידאו יוגש, ככל שנדרש.

19. התובע, ראה כי הנתבעת, עושה פעולות אלו באופן שיטתי בכל סניפיה וביקש לבדוק, פעם נוספת, האם הנתבעת, עושה פעולות אסורות אלו, מתוך שיטה למקסום רווחים והטעיית לקוחותיה.

20. ביום 11.10.2018, ניגש התובע, שוב, לסניף הנתבעת **ברחוב אליפלט בתל אביב**, ורכש 0.665 ק"ג של שניצל עוף פרוס **בסך של 26.53 ₪** (חשבונית מס' 316924). התובע ראה שוב,

כי הקצב שוקל את הבשר שנרכש יחד עם האריזה, ועל בסיס שקילה זו, מחשב את משקל המוצר וכך את התשלום. כך שמחיר האריזה מחושב לפי 39.9 ₪ לקילו (כפי שמחושב סוג הבשר שרכש התובע).

מצ"ב חשבונית הרכישה בסניף שברחוב אליפלט בתל אביב, מיום 11.10.2018, מסומנת כנספח ט'.

21. התובע שקל המוצר יחד עם האריזה, ועמד פעם נוספת על ההבדלים במשקל הבשר ללא האריזה. בבדיקה זו, התברר לתובע כי האריזה של השניצל הפרוס, שוקלת כ- 28 גרם, כך שהנתבעת חייבה את התובע **בסכום של 1.12 ₪** יותר ממה שנדרש ברכישה.

מצ"ב צילומי שקילה של המוצרים ואריזותיהם, מתוך סרטון הווידאו שצילם התובע, עת ביצע בדיקת השקילה ומסומן כנספח י'. סרטון הווידאו יוגש, ככל שנדרש.

22. בבדיקה נוספת, ביום 11.10.2018, ניגש התובע, שוב, לסניף הנתבעת **ברחוב קיבוץ גלויות בתל אביב**, ורכש 0.700 ק"ג של סטייק עין אנגוס **בסך כולל של 97.93 ₪** (חשבונית מס' 320748). התובע ראה שוב, כי הקצב שוקל את הבשר שנרכש יחד עם האריזה, ועל בסיס שקילה זו, מחשב את משקל המוצר וכך את התשלום. כך שמחיר האריזה מחושב לפי 139.9 ₪ לקילו (כפי שמחושב סוג הבשר שרכש התובע).

מצ"ב חשבונית הרכישה בסניף שברחוב קיבוץ גלויות בתל אביב, מיום 11.10.2018, מסומנת כנספח יא'.

23. התובע שקל המוצר יחד עם האריזה, ועמד פעם נוספת על ההבדלים במשקל הבשר ללא האריזה. בבדיקה זו, התברר לתובע כי האריזה של סטייק העין, שוקלת כ- 21 גרם. כך שהנתבעת חייבה את התובע **בסכום כולל של 2.94 ₪** יותר ממה שנדרש ברכישה.

מצ"ב צילומי שקילה של המוצרים ואריזותיהם, מתוך סרטון הווידאו שצילם התובע, עת ביצע בדיקת השקילה ומסומן כנספח יב'. סרטון הווידאו יוגש, ככל שנדרש.

24. עוד באותו היום, ה- 11.10.2018, ניגש התובע, שוב, לסניף הנתבעת **ברחוב חיים לנדאו בחולון**, ורכש 0.805 ק"ג של סטייק פרגית **בסך כולל של 42.58 ₪** (חשבונית מס' 18887). התובע ראה שוב, כי הקצב שוקל את הבשר שנרכש יחד עם האריזה, ועל בסיס שקילה זו, מחשב את משקל המוצר וכך את התשלום. כך שמחיר האריזה מחושב לפי 52.90 ₪ לקילו (כפי שמחושב סוג הבשר שרכש התובע).

מצ"ב חשבונית הרכישה בסניף שברחוב חיים לנדאו בחולון, מיום 11.10.2018, מסומנת כנספח יג'.

25. התובע שקל המוצר יחד עם האריזה, ועמד פעם נוספת על ההבדלים במשקל הבשר ללא האריזה. בבדיקה זו, התברר לתובע כי האריזה של סטייק הפרגית, שוקלת כ- 10 גרם. כך שהנתבעת חייבה את התובע **בסכום כולל של 0.53 ₪** יותר ממה שנדרש ברכישה.

מצ"ב צילומי שקילה של המוצרים ואריזותיהם, מתוך סרטון הווידאו שצילם התובע, עת ביצע בדיקת השקילה ומסומן כנספח יד'. סרטון הווידאו יוגש, ככל שנדרש.

26. פעם נוספת, התובע הבין כי מדובר בשיטה, והחליט להרחיב הבדיקה, ולראות האם הנתבעת פועלת בצורה דומה בסניפים ביישובים אחרים. הכל על מנת לוודא, כי כך פועלת הנתבעת כמדיניות בסניפיה.

27. ביום 21.11.2018, ניגש התובע, שוב, לסניף הנתבעת **ברחוב סוקולוב ברמת השרון**, ורכש 0.540 ק"ג של סטייק פרגית **בסך של 26.95 ₪** (חשבונית מס' 21895). התובע ראה שוב, כי הקצב שוקל את הבשר שנרכש יחד עם האריזה, ועל בסיס שקילה זו, מחשב את משקל המוצר וכך את התשלום. כך שמחיר האריזה מחושב לפי 39.9 ₪ לקילו (כפי שמחושב סוג הבשר שרכש התובע).

מצ"ב חשבונית הרכישה בסניף שברחוב אליפלט בתל אביב, מיום 11.10.2018, מסומנת כנספח טו'.

28. התובע שקל המוצר יחד עם האריזה, ועמד פעם נוספת על ההבדלים במשקל הבשר ללא האריזה. בבדיקה זו, התברר לתובע כי האריזה של סטייק הפרגית, שוקלת כ- 5 גרם, כך שהנתבעת חייבה את התובע **בסכום של 0.2 ₪** יותר ממה שנדרש ברכישה.

מצ"ב צילומי שקילה של המוצרים ואריזותיהם, מתוך סרטון הווידאו שצילם התובע, עת ביצע בדיקת השקילה ומסומן כנספח טז'. סרטון הווידאו יוגש, ככל שנדרש.

29. בבדיקה נוספת, ביום 21.11.2018, ניגש התובע, שוב, לסניף הנתבעת **ברחוב הזיתים בגבעת שמואל**, ורכש 0.310 ק"ג של שניצל עוף פרוס **בסך כולל של 12.37 ₪** (חשבונית מס' 351657). התובע ראה שוב, כי הקצב שוקל את הבשר שנרכש יחד עם האריזה, ועל בסיס שקילה זו, מחשב את משקל המוצר וכך את התשלום. כך שמחיר האריזה מחושב לפי 39.9 ₪ לקילו (כפי שמחושב סוג הבשר שרכש התובע).

מצ"ב חשבונית הרכישה בסניף שברחוב קיבוץ גלויות בתל אביב, מיום 11.10.2018, מסומנת כנספח יז'.

30. התובע שקל המוצר יחד עם האריזה, ועמד פעם נוספת על ההבדלים במשקל הבשר ללא האריזה. בבדיקה זו, התברר לתובע כי האריזה של השניצל הפרוס, שוקלת כ- 21 גרם. כך שהנתבעת חייבה את התובע **בסכום כולל של 0.83 ₪** יותר ממה שנדרש ברכישה.

מצ"ב צילומי שקילה של המוצרים ואריזותיהם, מתוך סרטון הווידאו שצילם התובע, עת ביצע בדיקת השקילה ומסומן כנספח יח'. סרטון הווידאו יוגש, ככל שנדרש.

31. **התובע ראה, כי ב- 8 (שמונה!) מקרים שונים, ללא יוצא מן הכלל, בסניפים שונים ובתאריכים שונים, הנתבעת מחשבת את משקל המוצר יחד עם אריזת המוצר.**

32. **בסה"כ גבתה הנתבעת מהתובע ביתר ושלא כדין סכום כולל של: 8.69 ₪ (מתוך תשלום כולל של 313.5 ₪, כ- 2.78% ביתר).**

33. לתובע היה ברור כי הנתבעת פועלת בניגוד לדין, ופנה שוב לייעוץ משפטי על מנת לברר זכויותיו בעניין. לתובע הוברר כי הנתבעת אינה מקיימת הוראות הדין, ובעקבות התנהלות זו ביקש למצות את זכויותיו.

34. לאור כל האמור לעיל, התובע סבור כי יש לקבל תביעה זו, ובמסגרתה, יורה בית המשפט הנכבד לנתבעת לחדול מלפעול בניגוד מוחלט להוראות הדין, לקיים את חובותיה הקבועות בדין, לחדול מהטעיית לקוחותיה וכמו כן לפצות את התובע בעקבות התנהגותה זו.

<u>הטיעון המשפטי</u>

<u>עילות התביעה</u>

<u>הפרת סעיף 4(א) להוראות חוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981</u>

35. סעיף 4 (א). לחוק הגנת הצרכן מחיל חובה על עוסק לגלות לצרכן כל מידע או פגם מהותי בנכס שנרכש:

> **4. (א) עוסק חייב לגלות לצרכן –**
>
> **(1) כל פגם או איכות נחותה או תכונה אחרת הידועים לו, המפחיתים באופן משמעותי מערכו של הנכס;**
>
> **(2) כל תכונה בנכס המחייבת החזקה או שימוש בדרך מיוחדת כדי למנוע פגיעה למשתמש בו או לאדם אחר או לנכס תוך שימוש רגיל או טיפול רגיל;**
>
> **(3) כל פרט מהותי לגבי נכס שקבע השר באישור ועדת הכלכלה של הכנסת;**
>
> (ההדגשות אינן במקור).

36. בהוראות חוק אלו, מחויב העוסק, לגלות לצרכן אם המוצר (הנכס) אותו הוא רוכש מכיל פגם או תכונה המפחיתים מערכו של הנכס, כולל כל תכונותיו, כמו משקל ועוד...

37. כאמור, הנתבעת, במקרה זה, לא גילתה לתובע, כי היא מחשיבה את משקל האריזה יחד עם משקל המוצר בחישוב מחירו של המוצר (הנכס).

38. בנוסף, הפרה הנתבעת הוראות סעיף 3 (א) לחוק הגנת הצרכן:

> **3. (א) לא יעשה עוסק, במעשה או במחדל (בסעיף זה – מעשה), בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת, דבר העלול לפגוע ביכולתו של צרכן לקבל החלטה אם להתקשר בעסקה עמו, באופן שיש בו שלילה של חופש ההתקשרות של הצרכן או פגיעה מהותית בחופש ההתקשרות שלו (להלן – הפעלת השפעה בלתי הוגנת).**

39. ברור כי מילוי חובת הגילוי, הינה חובה בסיסית ביחסים ובעיקר ביחסי הכוחות בין הצרכן לעוסק. חלה על הנתבעת החובה להודיע לתובע כי הוא משלם עבור תמורה שאינו מקבל.

40. לו עשתה זו, התובע היה מתקומם, ומתנהל בצורה מושכלת יותר עת יחליט לרכוש מוצרים שונים מהנתבעת. הרי כל בר דעת לא יהיה מוכן לשלם משקלה אריזת קלקר במחיר העולה כדי מחירו של בשר סטייק איכותי.

<u>הפרת סע' 3 (7) לצו הגנת הצרכן (סימון טובין), התשמ"ג - 1983.</u>

41. אין ולא יכול להיות חולק כי על הנתבעת לסמן מוצרים ארוזים מראש, ומוצרים הנארזים במקום. סעיף 3 (7) לצו אף מבהיר כי את כמות המצרך, יש לציין את הכמות הנקייה – נטו, על האריזה:

"3. (7) כמות המצרך -

(א) הכמות תצויין ביחידות של מספר או ביחידות של אורך, שטח, נפח או משקל - הכל על פי השיטה המטרית;

(ב) בסוגי המצרכים המפורטים <u>להלן</u> יכלול הסימון <u>את הכמות הנקיה (נטו) של המצרך באריזה</u>, ביחידות משקל או ביחידות נפח;".

42. בהתנהלותה של הנתבעת כאמור, היא מפרה הוראות צו זה.

<u>הטעיה לפי סעיף 2(א) לחוק הגנת הצרכן.</u>

43. העילה המרכזית הקבועה בחוק הגנת הצרכן היא עילת ההטעיה. הוראת סעיף 2(א) לחוק הגנת הצרכן קובעת:

"(א) לא יעשה עוסק דבר – במעשה או במחדל, בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת <u>לרבות לאחר מועד ההתקשרות בעסקה</u> – העלול להטעות צרכן בכל ענין מהותי בעסקה (להלן – הטעיה); ..." (ההדגשה לא במקור- הח"מ).

44. מעשיה של הנתבעת עולים כדי הטעייה הצרכן בעניין מהותי בעסקה, לרבות לעניין טיב ומהות הנכס, ולרבות לעניין מרכיביו. הנתבעת מטעה ביודעין ובכוונת מכוון את קהל הצרכנים בכך שמחשיבה את משקל האריזה יחד עם משקלו של המוצר, בניגוד גמור לדין, ובכך עושה עושר על חשבונם. ברור לכל, כי מידתו ומשקלו של המוצר, כולם מהותיים ואף מוגדרים ככאלה בחוק הגנת הצרכן.

45. מצג כוזב בעניין מהותי תכליתו להטעות. בפועל, מטעה הנתבעת את קהל לקוחותיה, גובה מהם ביתר, ביודעין, ותוך הולכת שולל.

46. בכך ששקלה הנתבעת את משקל האריזה יחד עם המוצר, בניגוד למתחייב בדין, מנעה הנתבעת מהתובע לערוך השוואה נכונה למוצרים אחרים. הדבר עולה גם כדי פגיעה בתחרות הוגנת, שכן עוסקים אחרים של מזון מקפידים הוראות החוק.

47. מן המפורסמות הוא כי תכליתו של חוק הגנת הצרכן היא להעניק הגנה מוגברת לצרכן. מטרת החוק היא לקבוע כללי משחק הוגנים בין העוסק, שלו מעמד עדיף, הן מבחינה כלכלית והן מבחינת הידע שברשותו, לבין הצרכן. על תכליתו של חוק הגנת הצרכן עמדה

כב' השופטת שטרסברג-כהן בע"א 1977/97 **ברזני נ' בזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ**, פ"ד נה(4) 584 (להלן: "**עניין ברזני**"):

> **"החוק בא להשליט אורחות התנהגות על המגזר העסקי ולקבוע כללי משחק הוגנים ביחסים שבין הצרכן לעוסק. החוק בא להבטיח כי העוסק לא ינצל את מעמדו הכלכלי העדיף על-מנת להתעשר שלא כדין על חשבונו של הצרכן".**

48. עוד על עניין זה עמד כב' בית המשפט העליון בע"א 10085/08 **תנובה- מרכז שיתופי נ' עזבון המנוח תאופיק ראבי** (פורסם בנבו, 2011) (להלן: "**עניין תנובה**"), בדברים כאילו נאמרו ממש לענייננו:

> **"נקודת המוצא של דיני הגנת הצרכן היא כי קיים חוסר איזון מובנה בעסקה צרכנית הנערכת בין גוף כלכלי, לעתים גדול ורב זרועי, או אפילו בין סוחר קמעונאי רגיל לבין הצרכן הבודד (בהנחה שאין לו יתרון-גודל של צרכנות מאורגנת). לפיכך איתר המחוקק אוכלוסייה צרכנים זו כאוכלוסייה שיש לספק לה הגנה מוגברת בחקיקה ולהבטיח כי העוסק, שבידו יתרונות של מידע ויכולת כלכלית, לא ינצל את יתרונותיו לרעה להפקת רווחים קלים על חשבון הצרכן, תוך הטעייתו בעניינים מהותיים הנוגעים לטיב העסקה".**

49. הנתבעת, עתירת אמצעים, המחזיקה באמתחתה עובדים, יועצים, ובעלי מקצוע אחרים, ניצלה את כוחה והידע העדיף שלה על פני קהל הצרכנים, על מנת להטעות אותם, והכל כדי להפיק רווחים ו/או להימנע מהוצאות על חשבונם בניגוד לדין.

50. הנתבעת מעוולת במעשה ברור, בכך ששוקלת את מוצריה הנמכרים על ידה יחד עם אריזתם בניגוד לתקנות ולחוק ובכך גורמת להטעיית הצרכן. וזאת כשהצרכן רוכש מוצר וסובר כי ביצע קנייה נבונה, אך למפח נפשו מתברר כי הקנייה אשר ביצע אינה כך. הטעייה זו, של התובע, הייתה נמנעת, לו הייתה טורחת הנתבעת לבצע שקילה נכונה וחיוב נכון על פי מה שנרכש נטו.

51. יצוין לעניין זה כי, הלכה היא שלצורך הקמת עילת ההטעיה לפי חוק הגנת הצרכן, בניגוד לעילה חוזית, אין דרישה כי הצרכן הטוען להטעיה טעה בפועל. לעניין זה יפים הדברים שנאמרו בת"צ 55543-12-11 **דלית מזיב ובסקי נ' בזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ** (פורסם בנבו, 2012):

> **"אין דין עילת ההטעיה לפי דיני החוזים כדינו של איסור ההטעיה על-פי <u>חוק הגנת הצרכן</u> .בעוד שבדיני החוזים על-מנת שתתגבש עילת ההטעיה נדרש כי הצד הטוען להטעיה אכן טעה ובשל טעותו זו התקשר בחוזה. הרי שהאיסור מכוח <u>חוק הגנת הצרכן</u> רחב יותר והוא חל על כל דבר <u>העלול להטעות צרכן</u>".**
> **(ההדגשה אינה במקור- הח"מ).**

52. יודגש, כי באמצעות ההטעיה בה נקטה הנתבעת, גרמה לתובע, הפסדים כלכליים ותחושה

קשה של רמייה.

הפרת סעיפים 6, 11 ו- 20 לחוק המכר, תשכ"ח-1968

53. סעיף 6 לחוק המכר, קובע חובת תום לב בקיום חוזה מכר:

תום-לב

6. חיוב הנובע מחוזה מכר יש לקיימו בדרך מקובלת ובתום-לב; והוא הדין לגבי השימוש בזכות הנובעת מן החוזה.

54. בסעיף 11 לחוק המכר, נקבע כי מוכר שלא יקיים חיוביו על פי חוק המכר, אם מסר לקונה כמות קטנה מהמוסכם:

אי התאמה

11. המוכר לא קיים את חיוביו, אם מסר –

(1) רק חלק מהממכר או כמות גדולה או קטנה מן המוסכם;

(2) נכס שונה או נכס מסוג או תיאור שונה מן המוסכם;

(3) נכס שאין בו האיכות או התכונות הדרושות לשימושו הרגיל או המסחרי או למטרה מיוחדת המשתמעת מן ההסכם;

(4) נכס שמבחינת סוגו, תיאורו, איכותו או תכונותיו אינו מתאים לדגם או לדוגמה שהוצגו לקונה, זולת אם הוצגו ללא קבלת אחריות להתאמה;

(5) נכס שאינו מתאים מבחינה אחרת למה שהוסכם בין הצדדים.

55. בנוסף, סעיף 20 לחוק המכר, קובע כי מחיר מוצר הנקבע על פי משקל, יחושב על פי המשקל הנקי שלו, ללא תוספת וללא משקל האריזה:

חישוב המחיר

20. (א) לא הוסכם על המחיר או על דרך קביעתו, ישולם המחיר הראוי.

(ב) נקבע המחיר לפי משקל, יחושב לפי המשקל הנקי.

56. הנה ראה בעניינו, הנתבעת לא עמדה באף אחת מהוראות החוק שלעיל, עת חישבה את משקל האריזה במחיר המוצרים שמכרה לתובע. בכך מפרה הנתבעת, ברגל גסה את הוראות חוק המכר, הקובע מפורשות כי מחיר הנקבע לפי משקל, יחושב על פי משקלו הנקי של המוצר. כמו כן, הנתבעת מפרה את חובתה לקיים את חוזה המכר, ואת חובתה לפעול בתום לב.

עשיית עושר ולא במשפט

57. סעיף 1(א) לחוק עשיית עושר ולא במשפט, התשל"ט- 1979 קובע:

"מי שקיבל שלא על פי זכות שבדין נכס, שירות או טובת הנאה אחרת (להלן - הזוכה) שבאו לו מאדם אחר (להלן - המזכה), חייב להשיב למזכה את הזכיה, ואם השבה בעין בלתי אפשרית או בלתי סבירה - לשלם לו את שוויה".

58. שלושה יסודות קובע הסעיף להתגבשות עילת עשיית עושר המתקיימים בענייננו: התעשרות- הפקת רווח; מאדם אחר; שלא כדין.

59. בענייננו מתקיימים כל יסודות העילה – הנתבעת ביקשה להסתיר מקהל הצרכנים מידע מהותי אשר גרם לה לרווח ופגע בצרכנים, ובכך התעשרה על חשבונו של התובע, וזאת תוך הפרת הוראות הדין, כפי שפורט לעיל בהרחבה.

60. הנתבעת, בהתנהגותה ובמעשיה הפסולים, מפיקה טובת הנאה כספית תוך שהיא מתעשרת על חשבונו של התובע המשלם ממיטב כספו עבור מוצר הכולל את משקל האריזה, שאמור להיות מופחת ממחיר המוצר. בכך מתעשרת הנתבעת שלא כדין על חשבונו של התובע המשלם עבור מוצרים נטו ובפועל מחויב גם על משקל האריזה במחיר המוצר. נטילת רווחים לא חוקיים אלה של הנתבעת והשבתם לתובע שעל גבו התעשרה הנתבעת שלא כדין הינה אחת ממטרותיה החשובות של חוק הגנת הצרכן.

61. התובע סבור כי יש ליטול מידי הנתבעת את הרווחים הלא חוקיים שנמנעו להוציא כנדרש ואף רווחים שגבו מהתובע שלא כדין. יפים לענייננו דברי כב' השופט ד"ר עמירם בנימיני בבש"א 24655/06 **דניאל פרחן נגד מולטילוק בע"מ** (פורסם בנבו, 2009):

> **"בדברים אלו באה לידי ביטוי מטרה שלישית ונוספת של התובענה הייצוגית - לצד מטרות הפיצוי וההרתעה – והיא מודגשת היטב בפסיקת בתי המשפט בארה"ב: נטילת הרווחים הלא-חוקיים מידיו של הנתבע (disgorgement of ill-gotten gains) ומניעת התעשרות שלא כדין) ראה ס. דויטש, "עשור לתובענה הייצוגית הצרכנית – סיכום ביניים ומבט לעתיד", שערי משפט ד(1) התשס"ה 9, 21, 32). פרופ' דויטש מדגיש במאמרו הנ"ל, כי המטרות של הרתעה והשבת הרווח הבלתי-חוקי הן העיקר בתובענות ייצוגיות, ולא הפיצוי האישי".**

<u>הפרת חובה חקוקה</u>

62. סעיף 63 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] (להלן: "**פקודת הנזיקין**") קובע:

> **"(א) מפר חובה חקוקה הוא מי שאינו מקיים חובה המוטלת עליו על פי כל חיקוק – למעט פקודה זו – והחיקוק, לפי פירושו הנכון, נועד לטובתו או להגנתו של אדם אחר, וההפרה גרמה לאותו אדם נזק מסוגו או מטבעו של הנזק שאליו נתכוון החיקוק; אולם אין האדם האחר זכאי בשל ההפרה לתרופה המפורשת בפקודה זו, אם החיקוק, לפי פירושו הנכון, התכוון להוציא תרופה זו.**
>
> **(ב) לענין סעיף זה רואים חיקוק כאילו נעשה לטובתו או להגנתו של פלוני, אם לפי פירושו הנכון הוא נועד לטובתו או להגנתו של אותו פלוני או לטובתם או להגנתם של בני-אדם בכלל או של בני-אדם מסוג או הגדר שעמם נמנה אותו פלוני".**

63. בית המשפט העליון קבע בע"א 145/80 **שלמה ועקנין נ' המועצה המקומית בית שמש**, פ"ד לו(1) 113 (להלן: "**ענייין ועקנין**"), כי קיימים חמישה יסודות לעוולת הפרת חובה חקוקה: (א) חובה המוטלת על המזיק מכוח חיקוק; (ב) החיקוק נועד לטובתו של הניזוק; (ג) המזיק הפר את החובה המוטלת עליו; (ד) ההפרה גרמה לניזוק נזק; (ה) הנזק אשר נגרם הוא מסוג הנזק אליו נתכוון החיקוק.

כל היסודות האמורים מתקיימים בענייננו. הנתבעת הפרה מספר חובות ואיסורים המוטלים עליהם מתוקף תקנות וחוקים שונים, כפי שפורט לעיל בהרחבה, החיקוק נועד לטובת הניזוקים, במקרה זה קהל הצרכנים של הנתבעת, הנתבעת הפרה את החובות המוטלות עליה, וההפרה גרמה ללקוחותיה לנזק ממוני מאותו סוג אליו התכוון החיקוק – כאמור.

<u>הפרת חובת תום הלב לפי סעיפים 12 ו- 39 לחוק החוזים (חלק כללי).</u>

64. לתובע עילות תביעה נוספות מכוח הוראות חוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג- 1973 (להלן: "**חוק החוזים**").

65. מערכת היחסים בין העוסק לבין הצרכן הינה מערכת יחסים אשר יש בה משום הצעה וקיבול המשתכללים לידי הסכם, עת מבצע הצרכן רכישה של מוצר המשווק ע"י הנתבעת.

66. ואולם, מערכת יחסים זו כפופה לעקרון תום הלב, המשתרע משלב ההצעה לרכישת המוצר ועד לשלב שלאחר רכישתו בפועל. לאמור: הנתבעת חייבת להביא בפני הצרכן את נתוני האמת ברכישת מוצרים ולקיים את מלוא חובותיה על פי דין, בכדי למנוע את הטעייתו של הצרכן.

67. בהתנהלותה, הפרה הנתבעת את התובה הקבוע בסעיף 12 לחוק החוזים לנהל מו"מ בתום לב. תוצאות הפרת חובת תום הלב מביאות לידי בטלות ההסכם ומזכות את הנפגע בפיצויים מהצד אשר נהג בחוסר תום לב. רוצה לומר: אין די בכך שלצרכן יש זכות לביטול העסקה, אלא שיש לו זכות לתבוע פיצוי בשל העובדה כי הנתבעת נהגו כלפיו בחוסר תום לב.

68. בהתאם לדעתו של המלומד, פרופ' סיני דויטש, (פרופ' סיני דויטש, **דיני החוזים הצרכניים מול דיני החוזים המסחריים**, עיוני משפט כג, תש"ס, בעמ' 659), יש להתייחס לחוזים צרכניים בצורה המטילה חבות גדולה יותר על העוסק, כיוון שמתקיימת מערכת יחסים לא שוויונית בין העוסקת לבין הצרכן חסר הידע והמידע, כדלקמן:

> **"דיני החוזים הכלליים מופעלים בצורה ליברלית יותר כאשר הרוכש הוא צרכן והצד האחר הוא עוסק מסחרי, לענייננו נסתפק בדוגמאות מספר. חובות תום הלב בבריתת חוזה (סעיף 12 לחוק החוזים הכללי), ובביצועו (סעיף 39 לחוק) חלים על כל החוזים. יחד עם זאת, קיים סיכוי לתחולה רחבה יותר של חובות אלה כאשר הלקוח הוא צרכן. במקרים אלה חובת תום הלב של המוכר המסחרי**

רחבה יותר מאשר במקרים בהם הרוכש הוא איש עסקים שרכש נכס למטרות מסחריות.

חובת הגילוי בסעיף 15 סיפא לחוק החוזים רחבות יותר בחוזים צרכניים מאשר בחוזים עסקיים... כאשר הלקוח הוא צרכן מתבקשות חובות גילוי רחבות יותר מכוח הנסיבות והנוהג".

עוולת הרשלנות

69. התובע סבור כי התנהלותה של הנתבעת כפי שפורט בהרחבה בבקשה זו, היא לכל הפחות רשלנית, ואף חמורה מכך.

70. סעיפים 35-36 לפקודת הנזיקין מגדירים את עוולת הרשלנות כדלקמן:

"35. עשה אדם מעשה שאדם סביר ונבון לא היה עושה באותן נסיבות, או לא עשה מעשה שאדם סביר ונבון היה עושה באותן נסיבות, או שבמשלח יד פלוני לא השתמש במיומנות, או לא נקט מידת זהירות, שאדם סביר ונבון וכשיר לפעול באותו משלח יד היה משתמש או נוקט באותן נסיבות – הרי זו התרשלות; ואם התרשל כאמור ביחס לאדם

36. החובה האמורה בסעיף 35 מוטלת כלפי כל אדם וכלפי בעל כל נכס, כל אימת שאדם סביר צריך היה באותן נסיבות לראות מראש שהם עלולים במהלכם הרגיל של דברים להיפגע ממעשה או ממחדל המפורשים באותו סעיף".

71. עוולת הרשלנות מורכבת משלושה יסודות: קיום חובת זהירות; הפרת חובת הזהירות; וגרימת נזק (ראה עניין ועקנין).

72. ברור לחלוטין כי לנתבעת קיימת חובת זהירות כלפי קהל לקוחותיה, הצרכנים. הנתבעת לא קיימה חובתה שבדין לחשב מחירי המוצר על פי משקלו נטו. התנהלות זו של הנתבעת פוגעת ביכולתם של הצרכנים לבצע רכישה מושכלת ומסבה להם נזקים וחיסרון כיס. הנתבעת, ברשלנותה, נמנעה מלבצע פעולות פשוטות, כפי שמחייבה הדין, שנועדו למנוע נזקים אלו.

73. סעיף 31 לחוק הגנת הצרכן, מגדיר עוולות עפ"י חוק הגנת הצרכן כעוולות נזיקיות.

הסעדים המבוקשים

74. לבית המשפט הנכבד מסורה סמכות רחבה לקבוע מהו הסעד הראוי אותו יש להעניק לתובע במקרה של הפרת הוראות הדין. עמד על כך כבי השופט בדימוס חשין ברע"א 6339/97 **רוקר נ' סלומון**, פ"ד נה(1) 199:

"אכן, הסעד אינו אלא טפל לזכות, ובמקום שיש זכות יש סעד *ubi jus* : *ibi remedium*. בראשית שומה עליו על בית־משפט לקבוע אם שמעון מחזיק בזכות, ואם הפר ראובן את זכותו של שמעון. משקבע כך, ולאחר שמיצת טיעוניהם של בעלי־הדין, אין־רץ בית־המשפט אל מחסן הסעדים ונוטל הוא מעל למדפים את הסעד הראוי כי יינתן, לדעתו, לתובע".

א. <u>סעד הצהרתי וצו עשה</u>

75. בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת ליתן צו הצהרתי כנגד הנתבעת הקובע כי הנתבעת הפרה את הוראות הדין, כפי שפורט בבקשה זו, וכי הפרה חובותיה כלפי התובע.

ב. <u>סעד כספי</u>

76. בית המשפט הנכבד מתבקש ליתן סעד כספי לתובע, בהתבסס על נזקו האישי של התובע ועל נסיבות העניין. נזקו של התובע מורכב הן מנזק ממוני והן מנזק לא ממוני, כפי שיפורט להלן.

<u>ב.1 נזק ממוני</u>

77. התובע יטען כי בשל החשבת משקל האריזה במשקלו של המוצר, הוטעה התובע ולא היה ביכולתו להתחקות אחר טיבם ומהותם של מוצרי הנתבעת, ולפעול ע"פ החלטה צרכנית מושכלת.

78. המדובר בפרטים מהותיים שהסתרתם מובילה לפער גדול בין ציפייתו של הצרכן ובין מצב הדברים בפועל וערכם האמיתי של המוצרים בעיניו.

79. לפיכך, ומכיוון שהתובע בכל זאת צרך את המוצרים, הרי שהוא סבור כי יש להעמיד את נזקו על מחירם של משקל האריזות במכפלת מחיר המוצר. לפיכך **<u>נזקו הממוני יועמד על סך 8.69 ₪ (כ- 2.78% מסך הרכישות של התובע).</u>**

<u>ב.2. פגיעה באוטונומיה – נזק לא ממוני</u>

80. עקב התנהלות הנתבעת, חש התובע מרומה, כעוס ומתוסכל.

81. מה שמגביר את תחושות התסכול והכעס, הנו ניצול בורותם בחוק של לקוחות הנתבעת, והטעיה מהותית וברורה. מכעיס עוד יותר, כי בעלות פעוטה, ובמאמץ קטן, הנדרש בחוק, ניתן למנוע עוולה זו כלפי לקוחות הנתבעת. כל זאת במטרה לעשות רווח כספי על חשבון אותם צרכנים שלא כדין.

82. ע"י התנהלות זו כלפי התובע, שללה הנתבעת מהתובע את היכולת לקבל החלטה מושכלת, ובכך פגעה באוטונומית הרצון החופשי שלו.

83. בית המשפט העליון הכיר זה מכבר בראש נזק של פגיעה באוטונומיה, במסגרת תובענה

ייצוגית – ראה ע"א 1338/97 **תנובה מרכז שיתופי לשווק תוצרת חקלאית בישראל בע"מ נ' ראבי**, פ"ד נז(4) 673 :

> **"אינני סבורה שעלינו לקבוע כי רק נזק ממוני יכול להצדיק תביעה ייצוגית. לתובע נגרם לכאורה נזק לא ממוני שאיננו עניין של מה בכך, ודי בכך כדי להכשיר את תביעתו כתביעה ייצוגית".**

84. כאמור, התנהלותה של הנתבעת כלפי התובע גרמה לו לנזק בלתי ממוני, בדמות עגמת נפש ופגיעה באוטונומיה.

85. התובע יעמיד את הנזק הלא ממוני שנגרם לו בסך של 25 ₪.

<u>אחרית דבר</u>

86. תובענה זו עניינה הפרה בוטה ומתמשכת של הוראות החוק כאמור לעיל.

87. בשורת פסיקות, העלה בית המשפט על נס את חשיבות "האכיפה האזרחית" של חוקי הגנת הצרכן על רשתות השיווק. לעניין חשיבות אכיפת החוק על עוסקים באמצעות תובענות ייצוגיות, ראה דברי כבוד השופט אליקים רובינשטיין ברע"א 03/0673 **אירית שמש נ' פוקצ'טה** בע"מ (פורסם בנבו) :

> **"אכן, הרשויות צריך שיעשו מלאכתן כפי שהטיל עליהן המחוקק בפיקוח ובאכיפה. ואולם, כבדותה ואיטיותה של פעולת הרשויות מצדיקה לפתוח פתח ל"אכיפה אזרחית", כך שהאזרח האכפתי...יוכל להשפיע אף הוא לתקנת הרבים".**

88. דומה כי אין לך מקרה שבו נחוצה אכיפה אזרחית יותר מהמקרה שלפנינו, זאת עקב העובדה כי רשויות האכיפה מנועות מלבצע אכיפה של הוראות הגנת הצרכן, בשל כשל חקיקתי ו/או משאבים מתאימים, ובכך נוצר עוול לציבור הרחב.

89. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לעשות שימוש בסמכותו ולהורות כדלקמן :

א. לקבוע כי הנתבעת הפרה את הוראות הדין כמפורט בבקשה זו.

ב. ליתן צווים כנגד הנתבעת כמפורט בבקשה זו ולהורות כי על הנתבעת לפצות את התובע בגין הנזקים שגרמה להם, הן נזקים ממוניים והן נזקים לא ממוניים.

90. עוד מתבקש בית המשפט הנכבד לפסוק גמול ושכ"ט ראויים לתובע ולבא כוחו.

91. לבית המשפט הנכבד הסמכות המקומית לדון בתובענה, שכן הנתבעת פועלת בתחום השיפוט של בית משפט נכבד זה, והסמכות העניינית לדון בתובענה לאור סכום התביעה.

אלי שמעוני, עו"ד
בא כוח התובע